

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. března 2023 o odvolání obžalovaného: **I.O.**, narozený XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 3. 2. 2022, č. j. 2 T 161/2021-219,

takto:

Podle § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu za použití § 263 odst. 1 písm. a) trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 222 odst. 2 trestního řádu se věc obžalovaného I.O. pro skutek spočívající v tom, že dne 17. 8. 2021 ve 13.11 hodin v blíže nezjištěném místě na území České republiky

pod uživatelským profilem „I.O.“ (FB ID: XXXXX) zveřejnil na svém veřejně přístupném facebookovém profilu sociální síť Facebook příspěvek s fotografií ministra zdravotnictví poškozeného Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, MHA, narozeného XXXXX, ve znění:

„*PÁTRÁNÍ*. Vyhlašuji pátrání po kolaborantovi, loutce a naprostém lidském hovadu! Slyší na jméno Adam Vojtěch (skáče jak jiní pískají)! Je vinen z pošlapání práv a svobod, selektování občanů ČR, spolčení proti právnímu řádu naší země a v neposlední řadě poškozování našich potomků, jak po zdravotní, tak i po psychické stránce! Je proto bezpodmínečně nutné najít a po zásluze potrestat!“,

příčemž slovo pátrání bylo z obou stran uvozeno obrázkem sekery s tím, že na fotografii ministra zdravotnictví byl umístěn text ve znění:

„**VYHLAŠUJI PÁTRÁNÍ. POKUD NĚKDO VÍTE NA JAKÉ ADRESE SE TOHLE INDIVIDUM ZDRŽUJE, BUDU RÁD ZA KAŽDOU INFORMACI.**“,

čímž reagoval na to, že dne 16. 8. 2021 byl vládou České republiky schválen záměr vydat Mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky se sídlem v Praze 2, Palackého náměstí čp. 375/4, v jehož čele poškozený Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA, stojí a který text opatření předložil, přičemž toto opatření bylo vyhotoveno s datem 16. 8. 2021 a upravovalo podmínky nástupu žáků do škol včetně používání ochranných prostředků dýchacích cest v průběhu vyučování a jejich preventivní testování na přítomnost nového koronaviru SARS-CoV-2 v těle, čímž podezřelý jednak poškozenému Mgr. et Mgr. Vojtěchovi, MHA v souvislosti s výkonem pravomoci ministra zdravotnictví jakožto člena vlády České republiky zcela vědomě a úmyslně hrozil vyhledáním jeho osoby a ublížením na zdraví a současně záměrně vyzval ostatní uživatele sítě Facebook k aktivnímu vyhledávání bydliště poškozeného Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha,

MHA, za účelem spáchání násilného trestného činu vůči ministrovi, když sám v komentářích pod příspěvkem v reakci na sdělení jiných uživatelů ohledně toho, že si na ministra spravedlnosti vezmou dlažební kostky, s tímto postupem vyjadřoval souhlas se sdělením, že „po dobrém to nepůjde“, čímž v poškozeném ministru spravedlnosti vzbudil strach o zdraví a život jeho i jeho rodiny, přičemž předmětný příspěvek na facebookovém profilu podezřelého byl jen ke dni 18. 8. 2021 v 18.00 hodin 1600x sdílen jinými uživateli sítě Facebook, 929x byl označen tlačítkem „to se mi líbí“ (tzv. like) a v 338 případech byl okomentován,

postupuje Městskému úřadu Bystřice nad Pernštejnem, neboť nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen **jako přestupek**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou uznal obžalovaného vinným přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečinem podněcování k trestnému činu podle § 364 trestního zákoníku, jichž se dopustil tím, že

dne 17. 8. 2021 ve 13.11 hodin v blíže nezjištěném místě na území České republiky

pod uživatelským profilem „I.O.“ (FB ID: 100066729818329) zveřejnil na svém veřejně přístupném facebookovém profilu sociální sítě Facebook příspěvek s fotografií ministra zdravotnictví poškozeného Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, MHA, narozeného XXXXX, ve znění:

„PÁTRÁNÍ. Vyhláшуj pátrání po kolaborantovi, loutce a naprostém lidském hovadu! Slyší na jméno Adam Vojtěch (skáče, jak jiní pískají)! Je vinen z pošlapání práv a svobod, selektování občanů ČR, spolčení proti právnímu řádu naší země a v neposlední řadě poškozování našich potomků, jak po zdravotní, tak i po psychické stránce! Je proto bezpodmínečně nutné najít a po zásluze potrestat!“,

přičemž slovo pátrání bylo z obou stran uvozeno obrázkem sekery s tím, že na fotografii ministra zdravotnictví byl umístěn text ve znění:

„VYHLAŠUJI PÁTRÁNÍ. POKUD NĚKDO VÍTE NA JAKÉ ADRESE SE TOHLE INDIVIDUM ZDRŽUJE, BUDU RÁD ZA KAŽDOU INFORMACI.“,

čimž reagoval na to, že dne 16. 8. 2021 byl vládou České republiky schválen záměr vydat Mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky se sídlem v Praze 2, Palackého náměstí čp. 375/4, v jehož čele poškozený Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA, stojí a který text opatření předložil, přičemž toto opatření bylo vyhotoveno s datem 16. 8. 2021 a upravovalo podmínky nástupu žáků do škol včetně používání ochranných prostředků dýchacích cest v průběhu vyučování a jejich preventivní testování na přítomnost nového koronaviru SARS-CoV-2 v těle, čímž podezřelý jednak poškozenému Mgr. et Mgr. Vojtěchovi, MHA v souvislosti s výkonem pravomoci ministra zdravotnictví jakožto člena vlády České republiky zcela vědomě a úmyslně hrozil vyhledáním jeho osoby a ublížením na zdraví a současně záměrně vyzval ostatní uživatele sítě Facebook k aktivnímu vyhledávání bydliště poškozeného Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, MHA, za účelem spáchání násilného trestného činu vůči ministrovi, když sám v komentářích pod příspěvkem v reakci na sdělení jiných uživatelů ohledně toho, že si na ministra spravedlnosti vezmou dlažební kostky, s tímto postupem vyjadřoval souhlas se sdělením, že „po dobrém to nepůjde“, čímž v poškozeném ministru spravedlnosti vzbudil strach o zdraví a život jeho i jeho rodiny, přičemž předmětný příspěvek na facebookovém profilu podezřelého byl jen ke dni 18. 8. 2021 v 18.00 hodin 1600 x sdílen jinými uživateli sítě Facebook, 929 x byl označen tlačítkem „to se mi líbí“ (tzv. like) a v 338 případech byl okomentován.

2. Za to byl obžalovanému uložen peněžitý trest v celkové výměře 15.000 Kč.
3. O náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že se poškozený Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. Zákonným důvodem odvolání obžalovaného je skutečnost, že skutek, jenž je obžalovanému kladen za vinu, není trestným činem, a nadto nebylo prokázáno, že skutek byl spáchán obžalovaným. Obhajoba namítá, že obžalovaný souhlasí se skutkovým zjištěním učiněným soudem I. stupně, nicméně namítá, že předmětný skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty jednak přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ani přečinu podněcování k trestnímu činu dle § 364 trestního zákoníku. Základním znakem objektivní stránky přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu je vyhrožování „usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody“. Obhajoba však dle předmětného textu, zveřejněného na osobním profilu obžalovaného na sociální síti Facebook, žádnou takovou výhrůžku neshledává. V celém textu nelze nalézt jedinou konkrétní výhrůžku směřující proti životu, tělesné integritě, či majetku poškozeného. Výraz „nalézt a po zásluze potrestat“ nelze extenzivně bez dalšího vykládat tak, že se jedná o výhrůžku směřující k usmrcení, ublížení na zdraví či způsobení značné škody na majetku poškozeného. V návaznosti na to odkazuje obhajoba na Sbírku soudních rozhodnutí a stanovisek, kde byl zveřejněn rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 9. 1994, sp. zn. 7 To 322/94, pod značkou R 37/95. Stejně tak má obhajoba za to, že nedošlo ani k naplnění znaku přečinu podněcování k trestnému činu dle § 364 trestního zákoníku, neboť z textu by muselo jednoznačně plynout, k jakému trestnému činu měl obžalovaný podněcovat, avšak o konkrétním trestném činu zde není žádná zmínka. Obhajoba navíc poukazuje na to, že nebylo prokázáno, že by předmětný skutek spáchal obžalovaný. K osobnímu profilu na Facebooku obžalovaného mají přístup další osoby žijící ve společné domácnosti s obžalovaným, jež jsou k němu ve vztahu osoby blízké, proto pouhé zveřejnění příspěvku na facebookovém profilu obžalovaného z IP adresy internetového připojení, jež s ním ve společné domácnosti používá několik dalších osob, je považováno za zcela nedostatečné, navíc v době, kdy je zcela běžné a obvyklé, že jeden facebookový profil obsluhuje více členů společné domácnosti. Celkově je tedy požadováno zrušení napadeného rozhodnutí a zproštění obžaloby.
5. Na podkladě podaného odvolání bylo ve věci konáno veřejné zasedání dne 25. 5. 2022, u něhož Krajským soudem v Brně jakožto soudem odvolacím bylo rozhodnuto rozsudkem pod sp. zn. 3 To 61/2022 tak, že rozsudek byl zrušen v celém rozsahu dle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu a odvolací soud rozhodl tak, že obžalovaný I.O. je vinen přečiny vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečin podněcování k trestnému činu dle § 364 trestního zákoníku, přičemž byl v podstatě zopakován skutkový děj tak, jak je v předmětném rozsudku uveden, pouze s opravou chyby, kdy dvakrát byl mylně Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA označen jako ministr spravedlnosti, namísto správného označení ministr zdravotnictví, což bylo odvolacím soudem opraveno a zároveň byl zopakován i uložený trest v podobě peněžitého trestu v celkové výši 15.000 Kč a odkázání poškozeného s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolací soud neshledal podané odvolání obžalovaného za důvodné, když měl za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě provedených důkazů, které i logicky vyhodnotil, přičemž odvolacím soudem bylo poukázáno jednak na obsah příspěvku obžalovaného na Facebooku i na reakce, které tento příspěvek vyvolal a na něž bylo obžalovaným opětovně reagováno a dospěl k závěru o naplnění právní kvalifikace předmětnými přečiny, přičemž zároveň dospěl k závěru, že při naplnění veškerých znaků obou přečinů se jednalo o běžný charakter páchané trestné činnosti a nebylo nutno využít zásadu subsidiarity trestní represe.
6. Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal obžalovaný dovolání, o němž bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2022, č. j. 11 Tdo 1026/2022-273. Nejvyšší soud

v tomto rozhodnutí zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2022, sp. zn. 3To 61/2022, jakož i další rozhodnutí na něj obsahově navazující a dále rozhodl o přikázání věci Krajskému soudu v Brně, aby ve věci v potřebném rozsahu znovu jednal a rozhodl. V rozhodnutí Nejvyššího soudu je konstatován obsah dovolání jak obžalovaného I.O., tak reakce státní zástupkyně činné u Nejvyššího státního zastupitelství, která se ztotožnila s rozhodnutím Krajského soudu v Brně. Nejvyšší soud se pak zabýval přípustností a důvodností dovolání a neshledal důvody pro odmítnutí dovolání, a proto napadené rozhodnutí přezkoumal, a to vzhledem k námitkám, které vznesl obžalovaný. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí provádí rozbor právních kvalifikací, a to přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, jakož i přečinu podněcování k trestnému či dle § 364 trestního zákoníku, přičemž se zabývá objektem, subjektem i subjektivní stránkou těchto přečinů. Nejvyšší soud pak dospěl k závěru, že jak u soudu I. stupně, tak u odvolacího soudu dochází k absenci přesvědčivých úvah ve vztahu k použité právní kvalifikaci posuzovaného skutku, jakož i nedostatečné hodnocení důkazů, v nichž by měla učiněná posouzení náležitou oporu. Nejvyšší soud poukazuje na svobodu projevu, zejména s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 1171/2022, kdy svoboda projevu je dozajista jedním z klíčových politických práv, byť nikoliv absolutních, takto se projevuje i v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (dále Evropský soud). Dále je zdůrazňováno, že velkou výzvu i pro Evropský soud představuje tzv. expresivní projev, tedy odpověď na otázku, co je ještě projev a co už je jednání, přičemž svoboda projevu zahrnuje i expresivní projevy, avšak jednoznačně jsou vyloučeny projevy hlásající revizionismus, antisemitismus či národní socialismus. Dále je odkazováno na náleží Ústavního soudu pod sp. zn. IV. ÚS 2011/10, kdy je konstatováno, že omezení či dokonce trestní postih projevu bude nezbytně nutný v demokratické společnosti omezit tehdy, pokud budou tyto projevy obsahovat výzvy k násilí či k popírání, zpochybňování, schvalování nebo ospravedlňování zločinu proti lidskosti spáchaných v minulosti, v případě nenávistných projevů přitom není možné zkoumat pouze jejich prvoplánovaný obsah, nýbrž i jejich celkový kontext. Dále se Nejvyšší soud zabývá jedním z obecných kritérií odůvodňujících míru ochrany poskytovanou čl. 10 Úmluvy a odkaz na rozhodnutí Evropského soudu k pojmu „politický projev“, přičemž jakkoliv tento pojem nebyl definován, dle judikatury vyplývá, že do této kategorie spadají nejen projevy týkající se vlády, politiků a politických stran, ale i například otázky soudnictví a jiných politických témat. Z privilegovaného postavení politického projevu je pak poskytována zvýšená ochrana projevům namířených proti vládě a politikům. Nejvyšší soud se zabývá i pojmem občanský projev, což znamená projev, který sleduje veřejný zájem. Odkazováno je i na náleží Ústavního soudu pod sp. zn. IV. ÚS 1511/13, z něhož je Nejvyšším soudem citováno. Zejména je pak nutné přihlídnout k tomu, že při kritice politických představitelů je v kontextu debaty o věcech veřejných, respektive politických poskytováno názorům zaznívajících v takových debatách velmi silná ochrana, když základní právo na svobodný projev je třeba považovat za konstitutivní znak demokratické pluralitní společnosti. Rovněž je rozebírán projev věci veřejné a podle Ústavního soudu s odkazem na náleží sp. zn. IV. ÚS 1511/13 s tím úzce souvisí další důležité kritérium, a to status osoby, která je kritikou dotčena, kdy obecně platí, že limity přijatelné kritiky jsou širší u politiků, než u soukromých osob. Ve veřejné či politické debatě pak jsou možné i názory nadnesené a přehánějící, které jsou ústavně chráněnými a je odkazováno na náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 453/03. Dále pak pokud kritika zasahuje sféru profesní, je chráněna více než kritika zasahující do sféry osobní.

7. Ve vztahu k projednávané trestné činnosti Nejvyšší soud dospívá k závěru, že svým charakterem je předmětný příspěvek adresný a míří proti ministru zdravotnictví a jeho rozhodnutí, co se týká podmínek nástupu žáků do škol v kontextu koronavirových opatření. Nejvyšší soud má za to, že úvahy soudu I. stupně a odvolacího soudu nelze bez dalšího akceptovat, neboť samotné vyhlášení pátrání po osobě a bydlišti poškozeného, jakož i uvození textu této výzvy postranními obrázky sekery nelze bez dalšího pokládat za výhrůžku, přinejmenším ublížení na zdraví. Samotný text dle Nejvyššího soudu neobsahuje pohrůžku vykonání násilí poškozenému. Nejvyšší soud dospívá k závěru, že se jedná pouze o obecný obsah textu této výzvy. Nejvyšším soudem jsou pak

připomínána rozhodnutí v obdobné trestní věci, jednak sp. zn. 8 Tdo 233/2022, kdy v porovnání s nyní projednávanou věcí je zřejmé, že se již jednalo o výzvu k použití konkrétního fyzického násilí, navíc pronesenou před davem shromážděných osob, což mohlo vyvolat bezprostřední reakci a Nejvyšší soud má za to, že o takovou situaci se v nyní posuzované věci nejedná a dále pak připomíná rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2020 pod sp. zn. 8 Tdo 1171/2020, kdy obžalovaným prostřednictvím osobního počítače byl úmyslně veřejně vystaven na facebookovém profilu příspěvek napadající prezidenta Zemana, který je označován jako druhý Hitler, kterého je nutné podřezat jako svini, že se jedná o debilního senilního bolševika, kterého je potřeba zabít a dále pak tuto zřůdu podřezat jako přestárlou svini a nechat vykrvit a poté spálit, zlo je nutné vybíjet a jeho nositelům uřezávat hlavy a pálit sračky, co z nich zbydou. V této věci bylo rozhodnuto tak, že jednání obžalovaného bylo postoupeno příslušnému správnímu orgánu k posouzení coby přestupku, když Nejvyšší soud zamítl dovolání nejvyššího státního zástupce a dospěl k závěru, že není potřeba vyvozovat trestní odpovědnost obžalovaného a postačí jeho případná odpovědnost přestupková. Právě s citovanými judikaturními závěry je ukládáno odvolacímu soudu se vypořádat ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti.

8. Po provedení rozboru právní kvalifikace a odkazů na judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva, je odvolacímu soudu dán pokyn, aby posuzovaný skutek byl vyhodnocen, zda vykazuje všechny zákonné znaky skutkových podstat obou přečinů a zároveň vypořádání se s dovolacími námitkami obžalovaného, úvahami Nejvyššího soudu a také se zásadou subsidiarity trestní represe, když obecně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky je trestným činem a u méně závažných trestných činů je korigován použitím zásady subsidiarity trestní represe. Dále je Nejvyšším soudem připomínáno, že pokud odvolací soud u obžalovaného nedospěje k závěru o tom, že svým jednáním naplnil některou ze skutkových podstat, respektive k závěru o nezbytnosti vyvození jeho trestní odpovědnosti, avšak bude mít za to, že jeho jednání si žádá vyvození odpovědnosti správní, tak může postoupit věc příslušnému správnímu orgánu. Nejvyšší soud uzavírá, že dosud učiněné skutkové závěry Krajského soudu v Brně a předtím Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou neumožňují ztotožnit se s tím, že jednání obžalovaného lze posoudit jako přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečin podněcování k trestnému činu dle § 364 trestního zákoníku. Nejvyšší soud přitom dospěl k závěru, že dovolání obžalovaného je opodstatněné, a proto došlo ke zrušení rozhodnutí soudu odvolacího a příkázání, aby ve věci v potřebném rozsahu znovu jednal a rozhodl, přičemž bude rozhodováno ve smyslu uvedených úvah Nejvyššího soud včetně respektování právního názoru, který je v tomto usnesení uveden.
9. Podle § 265 s) odst. 1 trestního řádu je orgán činný v trestním řízení, jemuž věc byla přikázána k novému projednání a rozhodnutí po projednání dovolání, vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí Nejvyšší soud a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení Nejvyšší soud nařídil.
10. Odvolacím soudem je nutné konstatovat, že ve věci bylo dne 25. 5. 2022 konáno veřejné zasedání, u něhož došlo k podrobnému výslechu obžalovaného, který dříve ve věci využil svého práva odepřít vypovídat. Obžalovaný se vyjádřil ke spáchané trestné činnosti, bylo doplněno dokazování listinnými důkazy a rozhodnuto odvolacím soudem tak, jak již bylo shora citováno. Jak soud I. stupně, tak odvolací soud poukázal jednak na obsah příspěvku, který obžalovaný zveřejnil ve vztahu k ministru zdravotnictví Mgr. et Mgr. Vojtěchovi, MHA a to jak ve slovní, tak vizuální podobě a dále pak rozbor jednotlivých reakcí a příspěvků, které toto sdělení vyvolalo na Facebooku, potažmo i reakcí na tyto příspěvky ze strany obžalovaného. Odvolací soud ve svém rozhodnutí dospěl k závěru o naplnění skutkových podstat, jak přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť měl za to, že obžalovaný jinému vyhrožoval ublížením na zdraví pro výkon pravomoci úřední osoby a dále přečinem podněcování k trestnému činu dle § 364 trestního zákoníku, kdy obžalovaný veřejně podněcoval k trestnému činu, nedospěl pak ani k uplatnění zásady subsidiarity trestní represe.

11. Nyní je odvolací soud dle § 265 s) odst. 1 trestního řádu vázán právním názorem a úvahami Nejvyššího soudu, které musí respektovat. Z těchto úvah a právního názoru Nejvyššího soudu je nutné poukázat zejména na rozbor provedených právních kvalifikací a zejména pak na judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva, co se týká svobody projevu, zejména pak projevu politického, který požívá vyšší ochranu. V daném případě je nutné konstatovat, že na straně obžalovaného se nejednalo o projevy hlásající revizionismus, antisemitismus či národní socialismus, případně nenávistné projevy potlačující základní lidská práva a svobody a v takovém případě projev obžalovaného požívá ochrany svobody projevu, zejména pak ve vztahu k tomu, že se jednalo o tzv. „politický projev“ a „občanský projev“, kterým náleží zvýšená ochrana, když do této kategorie spadají projevy týkající se politiků, což jednoznačně bylo postavení poškozeného Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, MHA v postavení ministra zdravotnictví v souvislosti s výkonem jeho pravomocí a na druhé straně projev obžalovaného, jakožto občanský projev sledující veřejný zájem a kritiku politických rozhodnutí v rámci debaty o věcech veřejných, neboť v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1511/13, je Ústavním soudem a Evropským soudem pro lidská práva názorům zaznívajících v debatách o věcech veřejných, respektive politických, dávana velmi silná ochrana v rámci základních pilířů demokratické společnosti a jedné ze základních podmínek jejich pokroku a rozvoje. Další důležité kritérium, které je nutné zohlednit v návaznosti na rozhodnutí Ústavního soudu nálezem pod sp. zn. IV. ÚS 1511/13 je brát v potaz status osoby, která je kritikou dotčena, kdy obecně platí, že limity přijatelné kritiky jsou širší u politiků než u soukromých osob, což spadá i na nyní projednávanou trestnou činnost obžalovaného, který kritizoval poškozeného a jeho rozhodnutí, jakožto ministra zdravotnictví, když politici se na rozdíl od soukromých osob nevyhnutelně a vědomě podrobují důkladné kontrole každého svého slova a činu. V návaznosti na judikaturu samozřejmě se mohou domáhat i politikové a ostatní veřejně činné osoby ochrany osobnosti, avšak v jejich případech měřítko posouzení jsou mnohem měkčí a musí snést kritiku zásadnější. Zde je nutné poukázat jak je Nejvyšším soudem zmiňováno na rozhodnutí pod sp. zn. 8 Tdo 1171/2020, kdy se jednalo rovněž o zveřejnění příspěvku na facebookovém profilu obviněného, v němž je zcela doslovně a vulgárně prováděna kritika prezidenta Zemana a konstatování, že je nutné ho podřezat jako svini či ho zabít nebo spálit. Jak je již Nejvyšším soudem konstatováno, zde se evidentně jednalo o daleko závažnější veřejně pronesenou výzvu k násilí vůči prezidentu republiky, která dokonce směřovala k usmrcení, avšak Nejvyšší soud zde zamítl dovolání nejvyššího státního zástupce, když dospěl k závěru, že není potřeba vyvozovat trestní odpovědnost obviněného a postačí vyvození jeho případné odpovědnosti přestupkové.
12. Odvolací soud zejména v kontextu shora uvedených rozhodnutí a vázán úvahami a právním názorem Nejvyššího soudu tedy dospívá k závěru, že v případě nyní projednávané trestné činnosti obžalovaného se jednoznačně jednalo o mírnější formu projevu, než jaká byla na facebookovém profilu použita ve věci Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 1171/2020, zároveň, že se jednalo o veřejný projev obžalovaného v rámci tzv. politické diskuze, kdy právě při projednávání věcí veřejných je politickému a občanskému projevu dávana mnohem vyšší ochrana a naopak menší ochranu požívají osoby, které mají například status politiků. V takovém případě je nutné přihlídnout i k zásadě subsidiarity trestní represe tak, jak je prezentována i v rozhodnutí Nejvyššího soudu, když námítky obžalovaného jsou Nejvyšším soudem shledány jako relevantní a tudíž nelze jednání obžalovaného kvalifikovat jako přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečin podněcování k trestnému činu dle § 364 trestního zákoníku a nelze dospět k závěru o nezbytnosti vyvození trestní odpovědnosti obžalovaného, avšak odvolací soud má za to, že jednání obžalovaného si žádá vyvození odpovědnosti správní a tudíž je možné postupovat tak, že věc bude předána příslušnému správnímu orgánu.
13. Odvolací soud odkazuje na zákon č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích, kdy dle § 7 jsou zde charakterizovány přestupky proti občanskému soužití, zejména dle odst. 1 písm. c), kdy je narušeno úmyslně občanské soužití tak, že jinému je vyhrožováno újmou na zdraví anebo se vůči jinému

pachatel dopustí jiného hrubého jednání. Dle § 62 z. č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je místní příslušnost dle odst. 1 řízena tím, že přestupek projedná orgán, v jehož správním obvodu byl přestupek spáchán, avšak vzhledem k charakteru a způsobu provedení nyní spáchané trestné činnosti, kdy o příslušnosti již rozhodoval Nejvyšší soud bylo dospěno k závěru, že vzhledem k tomu, že trestná činnost byla spáchána prostřednictvím internetové sítě, nelze jednoznačně určit místo spáchání a v takovém případě dle § 62 odst. 2 z. č. 250/2016 Sb. je místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu podezřelý z přestupku má nebo naposledy měl trvalý pobyt. Obžalovaný je oficiálně bytem XXXXX, XXXXX. Věcná příslušnost náleží obecnímu úřadu, který je příslušný k řízení o přestupcích, a to i proti občanskému soužití dle § 60 z. č. 250/2016 Sb. a v takovém případě pro projednání přestupku věcně i místně příslušný Městský úřad Bystřice nad Pernštejnem.

14. Odvolací soud tedy dle § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu za použití § 263 odst. 1 písm. a) trestního řádu rozhodl v neveřejném zasedání o zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu a dle § 222 odst. 2 trestního řádu je věc obžalovaného I.O. pro skutek zde popsany tak, jak byl popsán i v podané obžalobě a v napadeném rozsudku soudu I. stupně postoupen Městskému úřadu Bystřice nad Pernštejnem, neboť nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další opravný prostředek přípustný.

Brno 22.03.2023

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu